

ҲАМДАЛЛОҲ ҲАҚ ҲАҶАҲ

Шайх Муҳаммад Ҳассон
Ислом Нури таржимаси

Барча ҳамду санолар Аллоҳга хосдир. Биз Унга ҳамд ва истиғфор айтамиз, Ундан ёрдам ва ҳидоят сўраймиз, нафсимизнинг шумлигидан ва амалларимизнинг ёмонлигидан Унинг Ўзидан паноҳ сўраймиз. Аллоҳ ҳидоят қилган кимсани адаштирувчи, адаштирган кимсани ҳидоят қилувчи йўқдир. Мен ягона, шериксиз Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ ва Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам Унинг бандаси ва элчисидир деб гувоҳлик бераман.

«Эй мўминлар, Аллоҳдан ҳақ-рост қўрқиши билан қўрқинглар ва фақат мусулмон бўлган ҳолларингда дунёдан ўтинглар!» (Оли Имрон: 102).

«Эй инсонлар! Сизларни бир жондан яратган ва ундан жуфтини вужудга келтирган ҳамда у икковидан кўп эркак ва аёлларни тарқатган Роббингиздан қўрқингиз! Яна ораларингиздаги савол-жавобларда ўртага номи солинадиган Аллоҳдан қўрқингиз ва қариндош-уругларингиз (билин ажралиб кетишдан қўрқингиз)! Албатта Аллоҳ устингизда кузатувчи бўлган зотдир» (Нисо: 1).

«Эй мўминлар, Аллоҳдан қўрқинглар, тўғри сўзни сўзланглар!
(Шунда Аллоҳ) ишларингизни ўнглар ва гуноҳларингизни мағфират қилур. Ким Аллоҳга ва Унинг пайғамбарига итоат этса, бас у улуғ баҳтга эришибди» (Аҳзоб: 70, 71).

Сўзларнинг рости Аллоҳнинг Китоби, йўлларнинг яхшиси Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг йўллари, ишларнинг ёмони (динда) янги пайдо қилинганлари, (динда) янги пайдо қилинган барча нарса бидъат, барча бидъат залолат, барча залолат эса жаҳнанамга элтгувчиdir.

Аммо баъд...

Азиз биродарлар, фозила опа-сингиллар, даврамизга хуш келибсиз, қадамларингизга ҳасанотлар бўлсин. Бизларни Ўзининг муборак уйида тоати устида жамлаган Аллоҳ таоло охиратда ҳам Ўзининг жаннатида даъватчилар саййиди бўлган Муҳаммад Мустафо соллаллоҳу алайҳи ва саллам билан бирга жамласин.

Аллоҳ учун севган дўстларим! Бугунги суҳбатимиз номи «Давъат аҳлига инсоф билан ёндошайлик» деб аталади. Одатимизга кўра суҳбатимизни бир неча бўлимга бўлиб олиб борамиз.

1. Биринчи: Йўлнинг табиати.
2. Иккинчи: Даъватчилар икки турлидир.
3. Учинчи: Адолат ва инсоф билан ёндошиш.
4. Тўртинчи: Умидсиз бўлмангиз.. Тонг зулматлар бағрини ёриб чиқажак.

Дикқат-эътибор билан қулоқ солишингизни умид қиласман. Аллоҳ таолодан бизларни сўзга қулоқ тутиб, унинг яхисига эргашадиган кишилардан қилишини сўрайман. Зеро, ўшалар Аллоҳ ҳидоят қилган кишилардир ва ўшалар ақл эгалариidir.

Биринчи: Йўлнинг табиати

Аллоҳ йўлидаги дўстларим!

Аллоҳга даъват қилиш йўли узоқ ва мешакқатли йўлдир... У тўсиқлар, тиканлар ва балолар билан ўралган йўлдир.. У қонлар билан алвон рангга кирган йўлдир.. У озорлар, меҳнат-мешакқатлар, синов ва имтиҳонлар билан тўла йўлдир.. Унинг икки четида энг янги турдаги тарғибот-ташвиқот карнайлари билан қуролланган мунофиқ кимсалар ўз шовқин-суронлари билан даъват соҳибларининг овозларини босиб кетишга жон-жаҳдлари билан уринишади..

Агар бу йўл енгил, осон ва қулай, гуллар ва райҳонлар тўшалган йўл бўлганида, ҳар қандай одам даъват соҳибига айланиши осон бўлар ва у ҳолда ҳақиқий даъватчилар билан сохта даъвогарлар аралашиб, кимнинг кимлиги билинмай, ҳақ даъват билан сохта даъволар ажралмай қоларди.

Даъват йўли пайғамбарлар йўлидир.. У Нуҳ, Иброҳим, Мусо, Ийсо, Муҳаммад саловотуллоҳи алайҳим ажмаъийн йўллариридир, улардан бошқа пайғамбарлар ва набийлар йўллариридир.

Даъват йўлидаги бу меҳнат ва мешакқатлар, бало ва имтиҳонлар бежиз эмас... Улар ҳақиқат аҳли бўлмиш пайғамбарлар, набийлар, раббоний уламолар ва содиқ даъватчилар учун Аллоҳнинг азоби ҳам эмас. Йўқ, йўқ, ундан эмас.. Аксинча, бу мешакқат ва имтиҳонлар ҳаққа даъват қилувчи ҳақиқий даъватчилар билан ботилга чақиравчи сохта даъвогарлар орасини ажратиб берувчи бир мезондир... Ушбу меҳнат-мешакқат ва бало-ю имтиҳонлар оламлар Парвардигорига даъват қилиш йўлида юрувчиларни ғалвирдан ўтказувчи, сохтакор ва

даъватни тирикчилик манбаига айлантириб олган даъвогарларни аниқлаб берувчи, даъватчиларнинг сарагини саракка, пучагини пучакка айириб берувчи бир ғалвир ва элакдир... Токи, Аллоҳга даъват қилиш йўлида қалбларини ёлғиз Парвардигор азза ва жаллага холис қилган ихлосли зотлар ва даъват дарахтини ўзининг қони, жони, тери билан суғорувчи, йўл ҳар қанча узоқ ва машаққатли бўлмасин, фитналар ва имтиҳонлар нақадар қаттиқ бўлмасин, бутун вужудларини шу йўлга бахш этувчи кишиларгина событқадамлик билан давом этсинлар. **«Бу Ер шак-шубҳасиз Аллоҳникидир. Уни Ўзи хоҳлаган бандаларига мерос қилиб берур. Оқибат-натижа эса тақводорларники»** эканини яхши билган зотларгина бу йўлда давом этсинлар.

Мусулмон биродарлар! Тарихга боқинг, балоларга дучор бўлмаган, озорланмаган, қавми тарафидан азоб ва қувфинларга йўлиқмаган биронта бўлса ҳам пайғамбар ё набий бўлганми ўзи?!!

«Саҳиҳайн»да келган, шафоат ҳақидаги узун ҳадис далолатига кўра, Аллоҳнинг ердаги биринчи пайғамбари Нуҳ алайҳиссалом бўлиб, у киши қавмига пайғамбар қилиб юборилгач, **«У улар орасида эллик иили кам минг йил турди»** (Анкабут: 14). Тасаввур қилинг, қанча узоқ муддат!! Бироқ, шунча вақт ичida Нуҳ пайғамбар Аллоҳга даъват қилишни бир зум бўлсин, ташламади: «(Нуҳнинг бу даъватлари уларга кор қилмагач), **у деди: «Парвардигорим, албатта мен қавмимни кечаю кундуз** (иймон-эътиқодга) **даъват этдим.** (Аммо) **менинг даъватим уларга фақат** (иймондан) **қочишни зиёда қилди, холос.** **Дарвоқе, ҳар қачон мен уларни Сенинг мағфиратингга** (сабаб бўладиган дин йўлига) **даъват қилсанм улар** (менинг сўзларимни эшитмаслик учун) **бармоқларини қулоқларига тиқиб,** (мени кўрмаслик учун юзу кўзларига) **кийимларини ўрашиб, оёқ тира**

турдилар ҳамда (менга итоат этишдан бош тортиб) **кибр-ҳаво қилдилар. Сўнгра, мен уларни ошкора** (яъни, одамлар тўпланган жойларда баланд овозда) даъват этдим. **Сўнгра мен уларга** (ўз даъватимни) **очиқ эълон ҳам қилдим, пинҳона сир қилиб ҳам айтдим.** Мен дедимки: «Парвардигорингиз (Аллоҳ)дан мағфират сўранглар, албатта У ўта мағфиратли бўлган зотдир. (Шунда) У зот устларингизга осмондан ёмғир қўйдирур. Сизларга мол-дунё, бола-чақа билан мадад берур ҳамда сизларга боғу бўстонлар (ато) қилур ва сизларга оқар дарёлар (ато) қилур. Нега сизлар Аллоҳни улуғлашни (яъни Унга ибодат қилишни) ўйламайсизлар?!» (Нуҳ: 5-13).

Нега сизлар Аллоҳнинг ҳақиқий тавҳидиин рўёбга чиқармайсизлар?!! Унга ҳақиқий кўринишда ибодат қилмайсизлар?!! Уни тўғри танимайсизлар ва қадрламайсизлар?!!!

Аллоҳ таоло улар ҳақида айтади: «**Улардан** (Макка кофириларидан) **илгари Нуҳнинг қавми ҳам** (уни) **ёлғончи қилган эди. Улар Бизнинг бандамиз** (Нуҳ)ни ёлғончи қилишиб: «(У) бир мажнун», **дедилар ва у** (ўз пайғамбарлик вазифасини адо этишдан) **тўсиб қўйилди**» (Қамар: 9).

Воажаб, Нуҳ пайғамбар мажнун бўлса-я?!!

Оламлар Парвардигорининг халили (яқин дўсти) бўлган Иброҳим алайҳиссалом ўз қавмини етук ҳикмат ва мулоҳимлик билан, яхши гапириб даъват қилди. Аллоҳ таоло айтади:

«(Эй Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам), уларга Иброҳим хабарини тиловат қилинг! Ўшанда у отаси ва қавмига: «**Нимага**

ибодат қилмоқдасизлар?» — деганида, улар: «Бут-санамларга ибодат қилмоқдамиз. Уларга содиклигимизча қолурмиз», дедилар. (Иброҳим) айтди: «Илтижо қилган пайтларингизда** (бутларингиз) **сизларни**(нг илтижоларингизни) эшигадиларми ёки **сизларга фойда ё зиён етказа оладиларми?!**» (Шуъаро: 69-73).**

«**Эсланг, у отасига: «Эй ота, нега сиз эшиitmайдиган, кўрмайдиган ва сизга бирон фойда етказа олмайдиган бутга ибодат қиласиз?** Эй ота, дарҳақиқат сизга келмаган илм-маърифат менга келди. Сиз менга эргашинг, сизни ҳақ йўлга ҳидоят қилурман. Эй ота, сиз шайтонга **ибодат-қуллик қилманг.** Чунки шайтон Раҳмонга осий бўлгандир. Эй ота, ҳақиқатан мен сизга Раҳмон томонидан азоб етиб, (дўзахда) шайтонга дўст-яқин бўлиб қолишингиздан қўрқаман», деди» (Марям: 42-45).

Қаранг, қандай ажойиб сўзлар, нақадар меҳрибонлик намунаси!! Отасини ва қавмини ягона ва шериксиз Аллоҳнинг ибодатига чорлади, уларга етук ва узил-кесил далиллар барпо қилди. Бироқ, одамлар ичида унга энг яқин киши бўлган ўз отаси унга нима деганига қулоқ солинг: «(Отаси) айтди: «**Сен менинг худоларимдан юз ўгирувчимисан, эй Иброҳим?! Қасамки, агар сен (менинг худоларимни сўкишдан) тўхтамассанг, албатта, сени тошбўрон қилурман ва (ёки) мени бутунлай тарк эт!**» (Марям: 46).

Қавмининг гапини эшиting: «**Улар** (бир-бирларига) **дедилар:** **Иброҳим учун** (олов ёқиладиган) **бино қуриб уни ўша оловга ташланглар**» (Вас-соффат: 97).

«(Иброҳимнинг ҳақ таъна ва дашномларига бирон жавоб топа олмай

қолган Намруд бошчилигидаги мушриклар:) «**Уни ёқиб юборинглар!** **Агар уддалай олсанглар** (мана шу иш билан) **ўз худоларингизга ёрдам қилинглар», дедилар» (Анбиё: 68).**

Халилуллоҳ - Аллоҳнинг яқин дўсти бўлган Иброҳим алайҳиссаломнинг жазоси ана шундай - ловуллаб ёниб турган оловга ташланиш бўлди.

Аллоҳнинг пайғамбари Мусо алайҳиссаломни эсга олинг. У оламлар Парвардигори билан бевосита сўзлашган, Аллоҳ таоло пайғамбарликка танлаган зот эди: «**Ва Мен сени Ўзимга** (пайғамбарлик учун) **танладим**» (Тоҳа: 41).

«**Менинг ҳифзу ҳимоямда униб-ўсишинг учун Мен сенинг устингга Ўз томонимдан бир муҳаббат ташладим**» (Тоҳа: 39).

Мусо алайҳиссалом Аллоҳнинг амри билан Фиръавн ва унинг қавми ҳузурига борди, уларни етук ҳикмат ва юмшоқ сўзлар билан даъват қилди. Чунки, Аллоҳ таоло уни ва Ҳорунни ана шундай қилишга буюрганди: «**Сизлар Фиръавннинг олдига боринглар, чунки** («Мен худоман», деб у) **ҳаддидан ошди. Бас, унга юмшоқ сўз сўзланглар!** **Шояд панд-насиҳат олса ёки** (Менинг қаҳримдан) **кўрқса**» (Тоҳа: 43, 44).

Улар Фиръавн ҳузурига бориб, унга юқорида айтилганидек, мулойим сўзлар билан ҳужжат барпо этдилар. Бироқ, Фиръавн нима деб жавоб берди?!

«**Фиръавн деди: Мени қўйинглар, Мусони ўлдирай.** (Қани) **у Парвардигорига дуо-илтижо қилсин-чи,** унга **нажот**

берармикан. Дарҳақиқат мен (Мусо) сизларнинг динингизни ўзгартириб юборишидан ёки Ер юзида бузғунчилик авж олдиришидан қўрқмоқдаман» (Фоғир: 26). Мантиқни қаранг, Мусо бузғунчи, Фиръавн эса ислоҳ қилувчи экан?!!

Аллоҳнинг пайғамбари Ийсо алайҳиссаломни олинг. Аллоҳ таоло уни очиқ-равшан хужжатлар ва рад этиб бўлмас далиллар билан Бану Исроилга юборганди. У уларни еру осмонлар Парвардигорига даъват қилганида улар уни сеҳргарлик билан айбладилар, айримлар эса ҳатто валади зино деб деб тухматладилар. Аллоҳ таоло айтади: «**Эсланг, Ийсо ибн Марям: «Эй Бани Исроил, албатта мен Аллоҳнинг сизларга (юборган) пайғамбари дирман. (Мен) ўзимдан олдинги Тавротни тасдиқловчи ва ўзимдан кейин келадиган Аҳмад исмли бир пайғамбар ҳақида хушхабар берувчи бўлган ҳолда (юборилдим)», деган эди. Бас қачонки (Ийсо) уларга (ўзининг ҳақ пайғамбар эканлигига) аниқ-равшан хужжат-мўъжизалар келтиргач, улар: «Бу очик сехр», дедилар» (Саф: 6).**

Аллоҳнинг яна бир улуғ пайғамбари Юсуф алайҳиссалом аввал қудукқа, кейинроқ зиндан қоронғулигига ташланди. Аллоҳ таоло айтади: «**Сўнгра, уларга** (яъни Миср ҳокими ва унинг одамларига Юсуф пок эканлиги ҳақидаги) **оят-аломатларни кўрганларидан кейин, уни бир вақтгача** (яъни гап-сўзлар тингунча) **зинданбанд қилиб туриш маъқул кўринди. Зинданга у билан бирга яна икки йигит тушган эди**» (Юсуф: 35, 36).

Аллоҳнинг яна бир пайғамбари Солиҳ алайҳиссалом Самуд қавмига пайғамбар қилиб юборилганди. У уларни ягона Аллоҳга ибодат қилишга ва Унга ширк келтирмасликка чақирди. «**Самуд** (қабиласи ҳам Солиҳ пайғамбар келтирган) **огоҳлантиришларни ёлғон деди.**

Бас, улар айтдилар: «Бизлар ўзимизнинг орамиздаги бир одамга (пайғамбар деб) эргашурмизми?! У ҳолда бизлар ҳақиқатан ҳам гумроҳлик ва ахмоқлик-нодонликда бўлурмиз-ку! Бизларнинг орамиздан ана ўшангэ эслатма-вахий ташланибдими?! Йўқ, у ҳаддан ошган ёлғончиидир» (Қамар: 23, 25).

Аллоҳнинг пайғамбари Солих алайҳиссалом ҳаддан ошган, ёлғончи бўлсалар??!

Аллоҳ таоло яна бир пайғамбари Ҳуд алайҳиссаломни Од қавмига пайғамбар қилиб юборди. У уларни ягона Аллоҳга ибодат қилишга ва Унга ширк келтирмасликка чақирди. Улар эса:

«(Шунда) унинг қавмидан коғир бўлган одамлар: Биз сенинг нодон эканингни кўриб турибмиз ва албатта биз сени ёлғончилардан, деб гумон қилмоқдамиз, дейишди» (Аъроф: 66).

Аллоҳнинг пайғамбари Ҳуд алайҳиссалом нодон эмишлар!!

Аллоҳ яна бир пайғамбари Шуъайб алайҳиссаломни Мадян аҳлига пайғамбар қилиб юборди. У уларни ягона Аллоҳга ибодат қилишга ва Унга ширк келтирмасликка чақирди. Улар эса нима деб жавоб қайтаришидид?!!

«(Шунда) унинг қавмидан бўлган мутакаббир кимсалар: «Эй Шуайб, ё сени ва сен билан бирга иймон келтирган кишиларни шахримиздан ҳайдаб чиқарамиз, ёки сизлар бизнинг динимизга қайтасизлар», дейишди» (Аъроф: 88).

Аллоҳнинг пайғамбари Лут алайҳиссалом қавмини ягона Аллоҳга

ибодат қилишга, фазилат, поклик ва тозалика чақирди. Бироқ, улар нима деб жавоб беришди?!! Аллоҳ таоло айтади: «(Лут) қавмининг жавоби эса фақат «Лутнинг ахли-тобеъларини қишлоғингиздан (кувига) чиқарингиз! Дарҳақиқат улар жуда «покиза» кишилардир», дейишлари бўлди» (Намл: 56).

Хўш, Лут алайҳиссалом ва у кишига эргашганлар нима айблари туфайли қувига чиқарилишга маҳкум бўлишди?! Айблари – «Улар жуда «покиза» кишилардир!!».

Ха, айблари шу эди, улар покиза инсонлар эди, иффат ахли эди!! Кимлар учундир поклик ва иффат то қиёмат жиноят бўлиб қолаверади!!

То қиёмат ер юзининг энг улуғ кишиси, энг олий ва энг покиза пайғамбар бўлмиш Мухаммад Мустафо соллаллоҳу алайҳи ва саллам пайғамбарлар имоми, элчилар саййиди, оламлар Парвардигорининг ҳабиби эдилар. Ана шундай зотни қавмлари ёлғончилик, сехгарлик, шоирлик, фолбинлик, мажнунлик билан туҳматладилар:

«**Улар** (яъни, Макка кофирлари Мухаммад соллаллоҳу алайҳи ва салламни масхара қилишиб): «**Эй** (ўзига) **эслатма — Қуръон нозил қилинган** (деб даъво қилаётган) **киши, дарҳақиқат, сен, мажнунсан...**, **дедилар**» (Ҳижр: 6).

«(Макка мушриклари) **уларга ўзларидан** (яъни башар авлодидан) **бўлган бир огоҳлантирувчи - пайғамбар келганидан ажабландилар ва у кофирлар дедилар: «Бу бир ёлғончи сехгардир»» (Сод: 4).**

Муҳаммад Мустафо сеҳргар ва ёлғончи бўлсалар?!!! Шундай улуғ зот мажнун бўлсалар?!!

У зотнинг муборак ва покиза бошларига тупроқ сепдилар, Аллоҳга сажда қилиб турганларида пок елкаларига нажосат тўқдилар, Уқба ибн Аби Муъийт отлиқ бир нопок ва тубан кимса келиб, у зотнинг бўйинларини кийими билан қаттиқ бўғди, шунда Абу Бакр розияллоҳу анҳу келиб, унинг елкасидан ушлаб тортиб, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламдан ажратиб олдилар ва: **«Бир кишини, «Менинг Парвардигорим Аллоҳдир», дегани учун ўлдирасизларми?!**» дедилар. (Бухорий (№3856) ривояти).

«Саҳиҳайн»да Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинган ҳадисда айтилишича, малъун Абу Жаҳл қавмига: «Муҳаммад сизларнинг орангизда туриб, юзини тупроққа белаяптими?! (яъни, сажда қиласаяптими?)», деди. «Ҳа», деб жавоб беришгач, «Лот ва Уззога қасамки, агар унинг шундай қилаётганини кўрсам, албатта бўйинни оёғим билан эзаман ё юзини тупроққа булайман...», деди (Бухорий (№4958), Муслим (№2797) ривоятлари).

Покликлари бутун оламга тўлиб тошувчи ва етиб ошувчи зот бўлмиш Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам обрў-номусларида ва покликларида тухматга тутилдилар. Уммат ичидаги хурматларни сақлашни назорат қилувчи зот хурматларини сақламасликда тухматга тутилдилар.. Мустафо соллаллоҳу алайҳи ва саллам покиза жуфти ҳалоллари Оиша розияллоҳу анҳо хусусида тухматга тутилдилар. У зотнинг покиза жуфтлари зино билан тухматланди!!

Бу юракларни қинидан чиқариб юборадиган оғир имтиҳон эди!!
Тасаввур қилинг, Аллоҳнинг элчиси аёллари хусусида тухматга

тутылсалар!! Яна ким денг?!! Қалбларига энг яқин ва энг суюкли аёллари Оиша розияллоху анҳо хусусида!!

Шу қадар қабиҳ жиноят бўладими?!! Шу қадар оғир тұхмат бўладими?!!

Бир ой тўла муддат ўтиб кетдики, Оиша ҳақларида оят нозил бўлмади! Мустафо соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг юраклари бетоқат бўлиб, инсонлик туйғулари ғолиб келиб, асҳоблари олдига Оиша розияллоху анҳонинг ахлоқлари ҳақида сўраш учун чиқдилар.

Оиша розияллоху анҳо айтадилар: «Воқеадан хабар топгач, кун бўйи ийғидан ўзимни тўхтатолмадим, кейин туни билан ҳам йифлаб чиқдим, ҳатто йифи жигаримни парчалаб ташласа керак, деб гумон қилдим».

Мустафо соллаллоҳу алайҳи ва саллам аввал ташаҳҳуд калимасини айтгач, кейин Оишага қараб: «Аммо баъд, эй Оиша, сен ҳақингда шундай-шундай гаплар менга етди. Агар пок бўлсанг, Аллоҳ тез орада сенинг поклигингни эълон қилас, аммо агар гуноҳга қўл урган бўлсанг, Аллоҳга истиффор айт ва тавба қилас...», дедилар.

Ушбу сўлар бағрига жойланган алам-оғриқнинг ҳажмини, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг дилларини эзиб ётган зил-замбил юкнинг залворини ўзингиз тасаввур қиласеринг!! Оиша розияллоху анҳо нима деб жавоб бериши билмай, жовдираб, бир Набий соллаллоҳу алайҳи ва салламга, бир ота-онасига қарадилар. Улардан садо чиқмагач, дард-алам билан: «Аллоҳга қасамки, сизлар билан менинг ҳолатимга Юсуфнинг отасининг: **«Энди (менинг ишим) чиройли сабр қилмоқдир. Сизлар сўзлаётган бу нарса устида мадад сўраладиган зот ёлғиз Аллоҳдир»** (Юсуф: 18) деган

пайтдаги ҳолатидан ўхшашроқ мисол топа олмайман», дедилар.
Шундан сўнг Аллоҳ унинг поклигини эълон қилувчи оятларни нозил
қилди (Бухорий №2661), Муслим (№2770) ривоятлари).

Шарафда Пайғамбар хонадонидан кейин иккинчи ўринда турувчи
хонадонда ўсиб-улғайган, кейин ер юзининг энг шарафли хонадони
бўлмиш Пайғамбар хонадонларига кўчиб ўтган, Қуръонни янги нозил
бўлиш пайтида шахсан Пайғамбарнинг ўзларидан эшитадиган зот -
нубувват хонадонининг покиза гули бўлмиш Оиша розияллоҳу анҳо
ана шундай тұхматга учрадилар!!

Мустафо соллаллоҳу алайҳи ва саллам тұхматга учрадилар!!

Умматнинг энг покиза хонадони бўлмиш Пайғамбар хонадони
тухматга учради!!

Умматнинг Сиддиқи хонадони бўлмиш Абу Бакр розияллоҳу анҳу
хонадони тұхматга учради!!

Бу йўлнинг табиати шундай.. У узок ва машаққатли йўлдир.. Тўсиқлар,
ғовлар ва тиканлар оралаб юриладиган, қонлар билан алвон рангга
кирган, озору балолар билан ўралгандир бу йўл.. Унинг икки четида,
ҳар бир қарич ерда энг янги турдаги тарғибот-ташвиқот карнайлари
билан қуролланган мунофиқ ва мужримлар покиза суратларни булғаш
ва улуғ шахсларнинг обрўларига чанг солиш мақсадида шовқин-сурон
кўтариб ўтирадилар.. Ана шундай йўлдир бу йўл..

Мусулмон биродарлар! Бу йўлнинг табиати шундайдир. Аллоҳ таоло
буни ўзгармас қонуният қилиб қўйгандир. Аллоҳ таоло айтади:
«Одамлар: «Иймон келтирдик», дейишлари билангина, имтиҳон

қилинмаган ҳолларида, қўйиб қўйилишларини ўйладиларми?!
Холбуки Биз улардан аввалги (иймон келтирган барча)
кишиларни имтиҳон қилган эдик-ку!! Бас (шу имтиҳон
воситасида) албатта Аллоҳ («Иймон келтирдик» деб) **рост сўзлаган**
кишиларни ҳам, ёлғончи кимсаларни ҳам аниқ билур» (Анкабут:
2, 3).

Сохтакор ва алдоқчилар, даъватни тижоратга айлантириб олганлар
ҳақиқий даъватчилар сафидан тўкилиб қолиши учун ана шундай
тозаловлар, синов ва имтиҳонлар зарурдир. Токи сафда фақат дили
соф, нияти тоза, Аллоҳнинг дини ғамини кўтаришга сидқидилдан
интилган покиза зотларгина қолсин. Зоро, бу юмуш ғоят шарафли
юмушдир, унга фақат ихлосли кишилар муносиб, фақат тоза қалб ва
соф ниятда пайғамбарлар йўлида юришни истаганлар лойиқдир.
Даъватчилар икки турли бўлади.

Иккинчи: Даъватчилар икки турлидир

«Саҳиҳайн»да Хузайфа ибн ал-Ямон розияллоҳу анҳудан ривоят
қилинади: «Одамлар Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламдан
яхшиликлар ҳақида сўрашар, мен эса ўзимга ёмонликлар етишидан
қўрққанимдан ёмонликлар ҳақида сўрадим. «Ё Расулуллоҳ, биз
жоҳилият ва ёмонлик ичida эдик, Аллоҳ бизга бу яхшиликни (яъни,
иймон ва исломни) берди. Энди шу яхшиликтан кейин бирон ёмонлик
бўладими?», деб сўрадим. «Ҳа», дедилар. «У ёмонликтан кейин яна
яхшилик бўладими?», дедим. «Ҳа, бироқ унда тутун (хиралик) бўлади»,
дедилар. Тутуни (хиралиги) нима?» дедим. Менинг йўлимдан
бошқасига йўллайдиган қавм (бўлади), уларнинг яхши ишларини ҳам,
ёмон ишларини ҳам кўрасиз», дедилар. «Бу яхшиликтан кейин яна
ёмонлик бўладими?», дедим. «Ҳа, жаҳаннам дарвозаларига

чорловчилар (бўлади), ким уларнинг чақириғини қабул қиласа, унга улоқтирадилар», дедилар. «Ё Расулуллоҳ, бизга уларнинг белгиларини айтиб беринг», дедим. «Уларнинг кўриниши бизникидек, бизнинг тилларимизда гапиришади», дедилар...» (Муттафақун алайҳ, Бухорий (№3606), Муслим (№1847) ривоятлари).

Имом Муслим ривоятида: «Улар ичида кўринишлари инсон шаклида, қалблари шайтонларнинг қалби бўлган кишилар туради».

Ҳа, улар сўзамол, ғоят гапга уста кишилардир.. Жозибадор сўзлар сўзлашади.. Тиллари ширин, диллари хabis-нопок кимсалардир улар..

Аллоҳ таоло айтади: «(Эй Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам,) одамлар орасида шундай кимсалар борки, унинг гапирган гапи, ҳаёти дунёда Сизга қизиқ туюлади. Ва ўзи (исломга) ашаддий хусуматчи бўлган ҳолида дилидаги «иймонига» Аллоҳни гувоҳ келтиради. (Олдингиздан) кетганида эса ерда бузғунчилик, экин ва наслларни ҳалок қилиш учун югуриб-елиб юради. Аллоҳ эса бузғунчилик-фасодни севмайди. Қачон унга: «Аллоҳдан қўрққин», дейилса, уни кибру ҳавоси гуноҳга тортади. Унга жаҳаннам бас келар. Нақадар ёмон жой-а!» (Бақара: 204-206).

Аллоҳ таоло айтади: «**Қачон сиз уларга боқсангиз, уларнинг жисмлари** (кўринишлари, кийган кийимлари) **сизни ҳайратга солур, сўзлаганларида эса сўзларига** (оҳангдор, фасоҳатли бўлгани учун берилиб) **қулоқ солурсиз.** (Лекин уларнинг диллари иймон ва яхшиликтан холи бўлгани учун) **улар гўё** (деворга) **йўлаб қўйилган** (чирик) **ёғочларга ўхшайдилар**» (Мунофиқун: 4).

Улардан бирори телестудия сахнасидаги курсига ястаниб олиб,

айтмоқда: «Тасаввур қилинг, улар эркак-аёларнинг аралашиб юришларини ҳаром қиласилар!! Шу қадар зулм, бунчалар оғир террор бўладими?!! Улар ҳеч қандай шартларсиз ва чекловларсиз эркин аралашиб юришни ҳаром санайдилар!!».

Яна бири чиқиб олиб, шундай демоқда: «Тасаввур қилинг, улар эркаклар билан аёллар қўл бериб кўришишларини ҳаром санайдилар!! Ахир пок ният ҳақидаги гаплар қаерда қолди?!! Пайғамбарнинг: «Амаллар фақат ниятларга кўрадир», деган сўзлари қаерда қолди?!!».

Бошқа бирори айтмоқда: «Тасаввур қилинг, улар қизларнинг университетларда жинси шим кийиб юришларини ҳаром санайдилар!!».

Эртага яна бирори чиқиб: «Тасаввур қилинг, улар зинони ҳаром санайдилар!!» деб қолса ҳам ажаб эмас ҳали!

Аллоҳ айтди, Расул айтди десанг гар,

Устингдан кулишар, мазах қилишар.

Ёки айтсанг саҳобалар сўзларин,

Ёки босганларнинг улар изларин,

Аҳмад, Молик, Шофий, Бу Ҳанифа,

Ёки айтсанг салафлардан калима,

Кулоқ солмай юз ўгириб кетишар,

Аллоҳ ҳаромларин ҳалол этишар.

Эй динини ерга урган миллатим,

Юракдаги оғир дардим-иллатим,

Пайғамбарим нағс-ҳавола ҳукм этмас,

Ундей қилиш тоғутларнинг иши, бас.

«Бу нимаси ҳой (мутаторриф) экстремистлар, сизлар бизга ҳамма нарсани ҳаром қилишни истайсизларми?!!»..

«Инсон дегани шунчалар ҳам мутанаттиъ (яъни, инжик, майда-чуйда ва бефойда нарсаларни ковлаштириб юрувчи) бўладими?!!»..

«Ахбор ал-явм» (Бугуннинг хабарлари) деб аталган расмий газетада улардан бирининг «Мутанаттиълар ҳалок бўлсин» (Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг ана шу лафзлар билан айтилган ҳадисларига ишора) деб номланган мақоласи чиқди. У мақоласида мени айблаб: Бу одам ҳамма учрашув ва сұхбатларида одамларга фақат дўзах ҳақида гапиради, дейди. Кейин айтадики, бир дўстининг айтишича, улар болаларига шайх Ҳассоннинг маърузаларини эшииттиришдан қўрқиб қолишган эмиш. Чунки, у фақат дўзахдан гапиради экан.. Шу гапларни айтганидан сўнг бу журналист Аллоҳга ёлвориб: «Эй Парвардигор! Ер юзида бундай кимсаларни қолдирмагин!», деб дуо қиласди!!!

Айбим – одамларни дўзах билан қўрқитар эканман!! Субҳаналлоҳ!! Ибнул Қайим раҳимаҳуллоҳнинг нопок даъватчилар ҳақида гапирган

қуийдаги сўзлари нақадар гўзал ва ажойиб сўзлар: «Бир қавм бўладики, оғизларида одамларни жаннатга чақириб ўтирадилар, амаллари билан эса дўзахга чақирадилар. Тиллари одамларга: «Келинглар биз томонга!» дегани ҳолда иш-амаллари: «Бизга қулоқ солманглар!», деб туради. Улар зоҳирсан йўл кўрсатувчи, ҳақиқатда эса йўлтўсарлардир». Зоҳирлари ансорлар кўринишида, ботинлари эса мунофиқ ва фожирларга тортиб кетади!!.

Улар иймон аҳлининг кийимини кийиб олишган, диллари эса мараз ва куфр билан тўла! Улардан ҳар бирининг иккита юзи ва иккита тили бор! Бир юзи билан мўминларга қараса, иккинчи юзи билан ўзининг мужрим дўстларига боқади: **«Иймон келтирган зотларга йўлиққанларида: «Биз ҳам иймон келтирдик», дейдилар.** **Ўзларининг шайтонлари** (бошлиқлари) **билин ҳоли қолганда эса:** **«Биз албатта сизлар билан биргамиз, фақат** (уларнинг устидан) **кулмоқдамиз, холос», дейишади.** Аллоҳ уларнинг устидан **кулади ва ўз түғёнларида адашиб-улоқиб юришларини давомли қиласди.** Улар ҳақ йўлнинг ўрнига залолатни сотиб олган **кимсалар бўлиб, бу савдоларида фойда қилмадилар ва тўғри йўлга юрувчилардан бўлмадилар»** (Бақара: 14-16).

Уларга ҳидоят – ҳақ йўл қаердан насиб бўлсин?!! Ваҳоланки, улар диннинг асл-асосларига ва мустаҳкам руқнларига уруш эълон қилмоқдалар, очиқ-оидин маънодаги ҳадисларга ва ҳатто оятларга қарши уруш эълон қилмоқдалар. Улар умматнинг мафкуравий йўлбошчилари бўлиб олганлар, уларга бармоқлар билан ишора қилинади, улар мутафаккирлар, улар зиёлилар, улар ахлоқ ва мафкура жабҳасининг раҳбарлари, улар газета-журналлар эгалари, радио ва телевидение уларнинг измида, истаган пайт, истаган мавзуда истаган гапларини гапира оладилар!!

Қизиқ, одамлар уларнинг сўзларини эшитишгани каби ўша «экстремист»ларнинг сўзларини ҳам эшитиши учун улар даъво қилаётган «экстремистлар»дан лоақал биргинасини улар қаторида ўша телемусоҳабада қатнашишга нима учун чақиришмади экан?!! Нима учун одамлар ҳар бир кишининг сўзини ҳеч қандай чекловсиз ва қайдсиз ўzlари эшитиб, ўzlари хулоса чиқаришлари учун уларни ҳам одамларга тақдим этилмайди?!! Имом Аҳмад: «Биз билан улар ўртасида жаноза кунлари бор» деганлариdek, мен ҳам уларга: «Биз билан сизларнинг ўртамиизда масжидларнинг сахни бордир», деган бўлардим.

Биз одамларни ўша фозил даъватчиларга боришига мажбурламоқчи эмасмиз. Аллоҳ таолонинг ер юзида ўрнатган раббоний суннати-қонунияти шуки, ҳақ аҳли бўлган бир тоифа то қиёмат мавжуд бўлиб қолаверади. Аллоҳга қасамки, биз ҳақиқий даъватчи деганда фақат норасмий бўлган даъватчи дўстларимизни кўзда тутмаяпмиз. Йўқ, асло ундей эмас. Мен Азҳар, Авқоф (диний идора), Ансорус-сунна ва бошқа кўплаб расмий ташкилотлар аъзолари ва шу билан бир қаторда норасмий бўлса-да, ер юзида ҳаққа мададкор бўлиш ва суннатга чорлаш истагида бўлган мўътабар ва муҳтарам даъват соҳибларининг барини назарда тутмоқдаман. Биз ҳақ даъватчилари орасини улар қаердан бўлмасинлар, мутахассисликлари қандай бўлмасин, ажратмаймиз. Аллоҳ таоло борлиқда бир раббоний қонуниятни ўрнатиб қўйган, яъни ҳаққа нусрат берувчилар ва суннатга чорловчилар сақланиб қолаверади, улар Аллоҳ таолонинг ҳужжатини ер юзида барпо қилишда давом этаверадилар. **«Саҳихайн»да келган ҳадисда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам:** **«Умматимдан бир тоифаси Аллоҳнинг амрини қоим қилишда давом этаверади, уларни ёрдамсиз қўйганлар ё уларга хилоф қилганлар уларга зарар етказа олмайди, ҳатто Аллоҳнинг амри (қиёмат ё ўлим)**

улар одамлар устида ғолиб бўлган ҳолларида келади», деганлар (Бухорий (№3641), Муслим (№1923) ривоятлари).

Ушбу тоифа аҳли то қиёматгача қолаверади, иккинчи турдаги даъватчилар бўлмиш ҳақ даъватчилари, холис тавҳидга чорловчилар, суннатга чақиравчилар, улуғ ахлоқларга даъват этувчилар, Исломга умумий ва батафсил суратда даъват қилувчилар ана шулардир. Улар умматнинг ҳур фикридир.. Улар умматнинг мунаввар онгидир.. Улар умматнинг уриб турган юрагидир.. Улар умматга пайғамбарининг йўлини ёритиб бериш учун куйиб-ёнувчи шамчироқлардир.. Улар раббоний даъватчилардир, на миллатчиликка ва на ирқчиликка чақиравчи, на бирор гуруҳ ва фирмага даъват қилувчи, на бирон жамоатга ё бирон шайхнинг шахсига кўр-кўрона таассуб қилувчи даъват соҳибларидир улар.. Уларнинг жамоатлари мусулмонлар жамоатидир.. Уларнинг имоми ҳидоят имоми ва зулматларни ёритувчи нурли чироқ бўлмиш Мұхаммад Мустафо соллаллоҳу алайҳи ва салламдирлар.. Уларнинг манҳажи умматнинг энг яхши зотлари бўлмиш салафлар тушунчасидаги Қуръон ва Суннатдир.. Улар ўткир фаҳм ва чуқур онг билан Азиз ва Faффорнинг даъвати учун ҳаракат қиласидилар.. Аллоҳ таолонинг қўйидаги сўзларига амал қиласидилар:
«Айтинг: Менинг йўлим шудир. Мен Аллоҳга даъват қиласман. Мен ва менга эргашган кишилар аниқ ҳужжатга — ишончга эгамиз. (Ҳар қандай шерикдан) **Аллоҳни поклайман.** (Зоро) **мен мушриклардан эмасман»** (Юсуф: 108).

Улар улкан фитналар довули ичра даҳшатли тўлқинлар бағрида сузуб бораётган бу кеманинг қутқарувчи дарғаларидир.. Улар ақидани тузатишга, ибодатда ихлосли бўлишга, ахлоқни тозалаш ва ислоҳ қилишга чорловчилардир.. Улар ҳақиқатан бу умматнинг йўлбошчиларидир.. Улар анбиёларнинг ворисларидир.. Улар

уламолардир, содик даъватчилардир.. Бу тоифа то қиёмат сақланиб қолиши зарур. Шу боисдан ҳам уларга қарши бу қадар шафқатсизларча ва йиртқичларча ҳужумлар қилинмоқда, уларни усулийлар (фундаменталистлар), вусулийлар (ортда қолганлар), фузулийлар (чиқиндилар), қолоқлар деб тұхматламоқдалар, уларни умматнинг танг ва баҳтсиз ҳолатга тушиши сабаби деб күрмоқдалар ва .. ва.. ҳоказо оғизларига келгандар билан айбламоқдалар.

Сизлардан Аллоҳ ҳаққи сўрайман, ўша даъват соҳибларидан лоақал биргинасини бўлса ҳам тиббиёт оламида жарроҳлик амалиётлари ўтказилишини ҳаром қилганини ва эски услубда қон олдиришни вожиб деб фатво берганини эшитганмисиз?!!

Ўша даъват соҳибларидан лоақал биргинасини бўлса ҳам лазер нурларидан фойдаланишини ҳаром санаганини ва қадимий услубда куйдириш воситасида даволаш вожиблиги ҳақида фатво берганини эшитганмисиз?!!

Ўша даъват соҳибларидан лоақал биргинасини бўлса ҳам кўпқаватли, осмонўпар биноларда яшашни ҳаром санаганини ва сахроларда чодир тикиб яшаш вожиб деб фатво берганини эшитганмисиз?!!

Ўша даъват соҳибларидан лоақал биргинасини бўлса ҳам замонавий автоуловлар, тайёралар ва кемалар хизматидан фойдаланишини ҳаром санаганини ва туялар ва эшакларни ишлатиш вожиблиги ҳақида фатво берганини эшитганмисиз?!!

Ўша даъват соҳибларидан лоақал биргинасини бўлса ҳам уммат душманларига қарши урушда бомбалар ва ракеталардан фойдаланишини ҳаром санаганини ва фақат қилич ва найзалар билан

жанг қилиш вожиб деб фатво берганини эшигтганмисиз?!!

Ўша даъват соҳибларидан лоақал биргинасини бўлса ҳам замонавий алоқа воситаларидан фойдаланишни ҳаром санаганини эшигтганмисиз?!!

Бир оз инсоф қилайлик, азизлар!!

Анавилардан бирори содик даъватчилар ва уларнинг шогирдлари хусусида: «Янги чиққан соқоллиларнинг баъзи бир кўринишлари саҳобаларни эслатса, баъзи кўринишлари Қурайш мушрикларини эслатади», деб айтиби.

Бошқа бирори: «Янги чиққан соқоллилар шахсияти заиф кимсалар бўлиб, баҳс-мунозара қилолмайдилар, чунки билим-маърифатлари чекланган», деб айтиби.

Яна бирори: «Беш вақт намозни жамоатда ўқийдиган, кейин зино қилиб, масжид ҳаммомида ғусл қиласидиган кимсалардан эҳтиёт бўлинглар!», дебди.

Бу нима, сўзлашувми ё оловга мой сепишми?!!

Биз мафкурачиларга, адилларга, умуман оқил кишиларга хитоб қиласизки, бу сўзлашувми ё оловга мой сепишми?!! Фикрлашув, одоб билан ёндошув ва мунозаранинг гўзал услубими ё ҳақоратлаш ва туҳмат қилишми?!!

Бирозгина инсоф билан ёндошайлик, шунда ҳақиқий экстремистлар кимлигини билиб оламиз.. Бирозгина адолат қилайлик, шунда мамлакат ва уммат манфаати учун ҳақиқий хизмат қилаётган кишилар

кимлиги ва аксинча, мамлакатни вайрон, умматни хароб қилишни истаётганлар кимлиги маълум бўлади.

Бирозгина инсоф билан ёндошайлик, буларни экстремистлар деб, уларни эса оқиллар ва аср кишилари деб аташ ўта адолатсиз мезон бўлур эди!!

Суҳбатимиз давоми шу мавзуда боради.